

היום יום . . .

שבת

א אדר א, ר"ח

(תש"ג)

שיעורים : חומש : משפטים, שביעי עם פירש"י.
תהלים : א-ט.
תניא : פרק כו. ברם - העצם כנ"ל.

תו"א [תורה אור] ד"ה [דבור המתחיל] לא תהי' משכלה סעיף המתחיל והנה אחר: "במסירת נפש בפ"ע [בפני עצמו]" פירוש הר"ת [הראשי תיבות] הוא "בפנימית עצמותו".

כתיב: יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב. הנה כל נשמה בירידתה למטה, יש לה מלאכות כלליות ופרטיות. וזהו יצא אדם לפעלו, דיציאת הנשמה מעמידתה בשמי רום באוצר הנשמות, וירידתה מדרגא לדרגא עד בואה להתלבש בגוף ונה"ט [ונפש הטבעית] והבהמית, הוא בשביל אדם לפעלו במלאכות הכלליות להגביר הצורה על החומר, להאיר את העולם באור תורה ונר מצוה. ולעבודתו שהיא מלאכה הפרטית, דכל נשמה יש לה עבודה פרטית במוחין ובמדות כפי טבעה וענינה.. עדי ערב בעוד יש זמן לעשות כמ"ש [כמו שכתוב] היום לעשותם. ובעומק הענין ביאור הכתוב.. דקאי על כללות ענין העליה שנעשה ע"י [על ידי] ירידת הנשמה למטה דיצא אדם, דבעלות הנשמה מהיותה למטה מלובשת בגוף, לפעלו היא עוסקת בעוה"ב [בעולם הבא] באופן התעסקותה בעוה"ז [בעולם הזה], ואם היה קובע עתים לתורה, גם שם מכניסים אותו באהלי תורה, ולעבודתו, אם עסק בעבודתו כראוי אז הנה עליתו עדי ערב שעולה בעילוי אחר עילוי עד הנועם והעריבות דעצמות אין סוף ברוך הוא.